

rregat de ciment, vestit de periodista, en el precís moment que treu el calaix dels trons; per fer mes efecte, las orellas del tal burro figurarán las d'un autor dramàtic, com á estrella eclipsadora dels genis de l'escena catalana.

A son entorn, gran ball de morts, que per estar mes en caràcter, podrian esser de San Celoni ó de Corró, portant en lloch ben visible las mostras criminals, que podrian compondrers d'un líquit, que si no ho fos, podria ser aiguardent compost ab Acetat de plom.

Després, podria destacar-se, per sobre de tot, una figura caciquista escampant á doijo monedas, per fer mes efecte, podrian estar tacadas ab sanch de las víctimas envenenadas; tot aixó, al objecte d'ofegar l'expedient que tindria de portarlo á presiri.

Per final, no hi estaria de mes un bon espetech de trons y llamps y en el fondo de tot, illuminat ab focs de bengala, un lleterero que digués: DE COS PRESENT, ensenyant á son dessota, á uns hereus com disfrutaban d'una fortuna acoblada á costa de la sanch de las víctimas presents y ab l'ignominia d'un odiós vassallatje imposit á tot un poble digne de mellor sort.

A n'aquí sí, Teló rápit, ben rápit.
Son dolsa.

CANTARELLAS

Si vols saber qui administra els consums, fes el panoli, no hi ha com no pagar res cuan te portin un bot d'oli.

El diputat del si y no un projecte n'ha lograt, fe un pont á la carretera per no espatllar el calsat.

«Hojas del árbol caídas» señal de que l'arbre mort, perxó es reparteixen fullas per queix poble á dret y tort.

Sabém que te molta feina un fabricant de bastons, com se coneix que haurá trangul arribant las eleccions.

A vint y á trenta la pesa, senyors vajintse acostant; concejals que lo cap mouen si del fil los van tirant.

Psts.

Picadas

Dias passats els arreplegadissos del caciquisme varen ser convidats á Cullera, per en Travé. Allí hi vessá tot. Diu que s'atiparen de valent reventjansa ab escreix del dejuni del dia del escrutini. El candidat á l'aygua obsequiá als seus ab artístichs regalos, destacantse, sobre tots, un meló, present que feu al eloqüent Pep. La testa revestí molt interés, pero no tot l'interés que'ls interesats se prometían, donchs se diu que la broma costá als convidats la friolera de nou mil pessetas.

Bonich y hermós espectacle, entrin riuran de debò; en Quel aquí fa equilibris, canta de rabia en Badó,

en Bou fa la figuereta,
en Pep dorm com un liró,
y en Travé es frega la cara
que li escupí lo dalló.

Havém de confessar qu'en aquets avensats temps en que no val á badar, encare estabam més atrassats de noticias qu'en Ventureta de Dret civil. Si senyors, sí; vivíam á la lluna de Valencia referent á qui eran els arreplegadissos del *Sevillano*. Avuy ja estém orientats; avuy ja sabém que, quin mes, quin menos, tots viuhem de l'arrós. Son del gremi dels deu rals. ¡Per xó se'ls hi veu la *punxa!*...

¡No'n volíam saber d'altre! El *redactor* del *Sevillano* que va endosar als granollerins aquella *composició química* sobre la manera d'embrutar periódichs bruts, cosa en que hi té trassa es

nada menos
que un galeno.

A n'aquest senyor no'ns entretindrém á recordar-li la Retórica perque es inútil recordar-li res que no siguin bailarinas; pero sí que li dirém que un delegat d'higiene hauria de procurar el sanejament d'una població d'altre manera que ab la infecció moral de certas *produccions* poéticas (!).

Es home molt avensat
el tender de las *ganancias*,
donchs avans de matá el porch
ja despatxa butifarras.

¡Adiós, cuerpo gentil! Y com t'envejém, Estrany, aquella *pose* especial que adoptas al defensar el programa *demócrata* al Ajuntament. ¡Y quina facilitat en dir: que paguin més que la pubilla está seca!

¡Home! Vosté qu'es de la comissió de consums ¿no podria regatejarnos aquets *discursos* á tall de Pep á la Diputació, que ofenen la ermilla nostra? Nosaltres enteném que allí hont té obligació d'enrrahonar es á Sant Roch, que es precisament allá ahont no bada la boca.

Are hi ha un nou procediment pera afeytar á Sant Roch: el procediment del endós de butifarras y d'altres *ingredientes* per l'istil. L'endós s'efectúa per altre procediment, el del transport. D'aquí que

De La Roca á Granollers
venen moltas carretadas,
¿de qué son? Oh ja ho veureu...
Com que al mon hi ha tanta llana...

¡Y tornemhi ab el noyet dels macarrons! Nosaltres que'ns creyam que'l seu sustento era un problema, ens hem equivocat; la seva vida es una cosa tan incontrovertible (per ara) com un axiome. Figurintse que cobra de dos puestos diferents y una sola caixa verdadera; la del poble: cobra com á assessor d'un ajuntament!!! y com á noy Quim ó administrador d'uns consums. No sabíam que per aquet elevat càrrech se necesités un home llisenciat en lleys, però, en fí, are si que ho sabém; lo que no ens podém emparar es qu'ell sigui *assessor*; per que per assessor es necessita criteri, y d'aixó ell no'n te ni n'ha sentit á parlar may, dich no'n te, te'l criteri de'n Balmes y encare enquadernat en rústica. ¡Ell assessor! Qualsevol dia no trovaríam gens estrany que encomanés al Ajuntament la compra de tots els carretons de cocos que *pululan* per aquest país, y dich aixó, per que sabém que éll es un entusiasta de l'aygua de coco.

Qualsevol dia sentirem dir que'n Galeno filarmónich ha tingut la flor natural en el certamen celebrat á... Collbató per exemple, ó á las taulas de l'Unió, y la flor natural deurá ser com á Metje una flor de Malvas, perque la veritat, las sevas poesias no están á la altura de cap altra flor; molta indecencia, molta bestiesa, però el conjunt ne resulta: poca urbanitat.

Are ves com el mestre mal-casat ens participa cosas íntimas. Cregui senyor Magister, si jo fos el *Soqué* m'empiparía, perque vosté indirectament ab alló que diu en el «Pueblo» que «todo son caciques á manera de patronos que llama chocolate á cualquier desecho» ens ve á dir que la dona del retratista en lloch de xacolata desfeta pera desdejunar, se li dona *viraje fijador* pero aygualit. Vetho aquí per que tot li surt del cap á tall de xacolata desfeta, aixó es sense substancia ni gust; á vosté l'havérseli separat la seva dona el perjudica molt per tots cantons, principalment pe'l cantó de la xacolata.

Res, es alló ¿que no hi ha feina d'advocat? Donchs fem com en Fontcuberta (ay! are ja hi tornava) fem fullas. Aixó es lo que precisament devia dirse en Ventureta, aquell dels macarrons en perill, un dematí número mil y tants dels que ell *disfrutava* sense trevall del ofici, devia comensar ab consideracions á n'el estat actual de la societat qu'es com si diguessim l'estat actual de la política de la vila y alló, per associació d'ideas devia pensar ab la causa de la seva desgracia ó sigui de la seva cessantia y ja ho veurás, com els revento á n'aquets criaturas! Vinga paper y pluma y tinta y... *dió á luz*, que diria en Guix, una fulla, y éll que sí, el *murri* la firma ab el nom de *Varios republicanos* y un cop firmada la va fé *imprenta* (que diu éll) y un cop *imprentada* agatá un home y la fá *expendí* y... botetada á n'els de *La Razón!* ¿oy que's *pillin* aquet *joven* y *ya cesante* noyet d'en Sinia?

Perque la veritat, la fulla en sí no te res per desmereixer, lo únich que no vaig trovar ab circumstancias va esser lo de la firma, perque, ell sol firmarse com á *varios*... oh y además *republicanos*. Si li agracés l'Anís Faust, ens faria creurer que estava *alucinad* en els moments de colocar la firma, y además d'etivocarse ab el número, cambiaba també d'idea, ja que no teníam noticia de que fos republicá, encare que pot ser ha fet *campmàs* ab el mestre de La Roca; com que son tal para qual tots dos viuhem á l'esquena dels altres—el mestre á *sobre* els cacichs, ell á *sobre* el sogre ¡sort ne té!

Com que aném replens d'original, havém retrassat pera la setmana vinenta algunes *consideracions* que ja havíam promés.

Imp. de E. Garrell.—Granollers.